

overarbejde etc.). Bundgrænsen gælder ikke for udgifter, som lønmodtageren kan fradrage for befordring nødvendiggjort ved skiftende arbejdssteder (ligningslovens § 9 B), fradrag for befordring mellem bopæl og arbejdsplads (ligningslovens § 9 C-D), fradrag for faglige kontingenter (ligningslovens § 14, stk. 7 – i forbindelse med skattereformens begrænsning af fradragsret for løbende ydelser foreslået ændret til § 13) og fradrag for A-kassebidrag (pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 1).

Efter de gældende regler opnår lønmodtagere fuld skatteværdi af deres fradragsberettigede udgifter, idet skatten alene beregnes på grundlag af nettoindkomsten.

Efter skattereformaftalen kan lønmodtageres fradragsberettigede udgifter maksimalt få en skatteværdi på ca. 50 pct. Dette sker ved, at lønmodtagere kun kan foretage fradrag for deres udgifter ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, men ikke ved opgørelsen af den personlige indkomst. Den personlige indkomst indgår i beregningsgrundlaget for 12 pct. skatten og 6 pct. skatten efter § 5, nr. 2 og 3, i forslag til lov om indkomstskat og formueskat for personer (personskatteloven), men de nævnte udgifter fragår altså ikke ved beregningen af 12 pct. skatten og 6 pct. skatten.

Godtgørelse, som udbetales af arbejdsgiveren til dækning af de udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes efter de gældende regler til den skattepligtige indkomst. Lønmodtageren kan foretage et tilsvarende fradrag i den skattepligtige indkomst i det omfang, de udgifter, godtgørelserne tilsigter at dække, er fradragsberettigede efter de almindelige regler. Overstiger godtgørelserne de fradrag, lønmodtageren kan opnå, beskattes forskellen på linie med anden lønindkomst.

Omlægningen af lønmodtagerens fradragsberettigede udgifter kan medføre, at godtgørelser udbetalt fra arbejdsgiveren til dækning af omkostninger i forbindelse med arbejdets udførelse beskattes med op til 68 pct., medens der maksimalt kan opnås en skatteværdi på ca. 50 pct. af det tilsvarende fradrag.

Hvis lønmodtageren i stedet for får refunderet driftsomkostningerne mod dokumentation ved eksterne udgiftsbilag (udlæg efter regning), holdes refusionen og udgifterne helt uden for lønmodtagerens indkomstopgørelse og påvirker derfor ikke skatteberegningen.

Som en særlig undtagelse – fra reglen om at godtgørelser medregnes til indkomstopgørelsen – er det i § 9, stk. 5, foreslået, at arbejdsgiverens

godtgørelse for rejse- og befodringsudgifter ikke medregnes ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af ligningsrådet.

Baggrunden for den foreslåede regel i § 9, stk. 5, er, at lønmodtageren ikke kan fremvise dokumentation ved eksternt udgiftsbilag for visse befodringsudgifter (f.eks. ved kørsel i egen bil), og dermed vil en refusion af udgifterne i visse tilfælde blive beskattet med en højere procent end fradragsværdien. Endvidere opnås der herved ligestilling mellem privat og offentligt ansatte lønmodtagere, idet godtgørelsen til offentligt ansatte efter statskattelovens § 5 d ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen. De af ligningsrådet fastsatte satser for godtgørelserne forudsættes at svare til de godtgørelser for udokumenterede rejse- og befodringsudgifter, som gruppe A-tjenestemænd kan oppebære efter aftalen mellem finansministeriet og statstjenestemændene. Dog kan satserne fastsættes i overensstemmelse med de af ligningsrådet godkendte standardfradrag for vedkommende lønmodtagergrupper for indkomståret 1986, hvis disse satser er højere end statens satser. Når reguleringen af statens satser til sin tid medfører, at satserne overstiger standardfradragene for indkomståret 1986, vil den pågældende lønmodtagergruppe alene være omfattet af statens satser. Det henstilles til ligningsrådet ikke at anerkende standardbeløb for foræring og overnatning for nye lønmodtagergrupper samt at undlade regulering af heldagsdiætbløb, så længe disse overstiger det maksimale dagpengebeløb for de gruppe A-tjenestemænd, der får dagpenge omfattet af statskattelovens § 5 d. På denne måde vil der på lidt længere sigt blive overensstemmelse mellem satserne for skattefrie godtgørelser og de af ligningsrådet anviste standardfradrag.

Hvad der i relation til de foreslåede bestemmelser skal anses som »rejse« fastsættes af ligningsrådet. Alene befodringsudgifter nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder, jfr. ligningslovens § 9 B, er omfattet af de foreslåede bestemmelser.

Når godtgørelsen holdes uden for indkomstopgørelsen, behandles godtgørelsen skattemæssigt neutralt.

Det er en forudsætning for udeholdelse fra indkomstopgørelsen, at godtgørelsen ikke overstiger de satser, der fastsættes af ligningsrådet. Arbejdsgiveren har oplysningspligt vedrørende disse særlige udbetalinger, og udbetalingerne kan kun foretages som skattefrie godtgørelse, hvis de af ligningsrådet fastsatte betingelser herfor er opfyldt. Der kan ikke